

Sygn. akt II Ca 442/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 20 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa H.I (...)w K.

przeciwko W. A.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pleszewie

z dnia 25 lutego 2015 roku

sygn. akt I C 157/15

oddala apelację.

Sygnatura akt II Ca 442/15

UZASADNIENIE

Powód H.(...)z siedzibą w K.wniósł o zasądzenie od pozwanej W. A.kwoty 14.614,07 złotych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy w Pleszewie wyrokiem z dnia 25 lutego 2015 r. zasądził od pozwanej W. A.na rzecz powoda H.(...) z siedzibą w K.kwotę 7.938,24 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP obliczanymi od dnia 26 maja 2014 r. do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Apelacje od wyroku wniósł powód zaskarżając wyrok w części. Zarzucił temu wyrokowi naruszenie postanowienia umownego, tj. § 2 pkt 9 załączonej do pozwu umowy poprzez jego niezastosowanie i błędne uznanie, że powód nie wykazał podstawy oraz wysokości dochodzonych odsetek karnych; naruszenie przepisu art. 230 Kodeksu postępowania cywilnego – poprzez przyjęcie za nieudowodnione twierdzenia powoda w zakresie wysokości dochodzonej należności w sytuacji, kiedy pozwana nie kwestionowała tych twierdzeń; przepisu art. 233 Kodeksu postępowania cywilnego – poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, oraz błąd w ustaleniach faktycznych dotyczących podstawy oraz wysokości dochodzonej należności.

Stawiając powyższe zarzuty powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 6.423,59 zł tytułem odsetek karnych oraz kwoty 252,24 zł tytułem kosztów windykacji, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I-instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest nieuzasadniona.

Podniesione w apelacji zarzuty naruszenia prawa procesowego, są nieuzasadnione.

Ponieważ Sąd Okręgowy nie dokonał nowych ustaleń i oparł się na ustaleniach Sądu I instancji, to uzasadnienie winno zawierać jedynie rozważanie prawne. (art. 505 §2¹³ k.p.c.).

Podstawę faktyczną sprawy stanowią zatem zgodnie z art. 382 k.p.c. ustalenia Sądu Rejonowego dokonane w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, którego oceny apelujący skutecznie nie podważył w ramach zarzutu naruszenia przepisu art. 230 i art. 233 k.p.c. Sąd Okręgowy ustalenia te w całości aprobuje i w dalszych rozważaniach przyjmuje za własne. Na aprobatę zasługują zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocena prawna, z których wynika trafny wniosek, że żądanie w zakresie skapitalizowanych odsetek powodowi się nie należy.

Przedmiotem dowodzenia w procesie są fakty uzasadniające twierdzenia stron co do istnienia, które powinny być swą treścią powiązane z hipotezą normy prawnej, na której zostały oparte. Stąd zgodnie z art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Fakty te wraz z dowodami je potwierdzającymi są zgodnie z art. 6 k.c. treścią twierdzeń uzasadnienia powództwa. Twierdzenia o wymagalności poszczególnych spłat i podstaw do żądania skapitalizowanych od nich odsetek karnych oraz poniesionych kosztów windykacji, powód przytoczył dopiero w swojej apelacji jak i dowody na potwierdzenie faktów z nimi związanymi.

W postępowaniu apelacyjnym Sąd ustala nowe fakty i przeprowadza dowody jedynie w przypadkach, gdy strona nie mogła je powołać przed sądem I instancji z powodu ich późniejszego wykrycia. Z uzasadnienia apelacji wynika jedynie, że potrzeba przytoczenia nowych faktów i dowodów związana jest jedynie z niedostatkiem dowodzenia przed sądem I instancji wynikającym z wyrażonej oceny sprostania ciężarowi dowodzenia w uzasadnieniu do wyroku. Zatem na podstawie art. 505 §2¹¹ k.p.c. należy uznać, że potrzeba związana jedynie z ujemną oceną dochodzonego roszczenia dokonana przez Sąd I instancji do takich sytuacji nie należy. Strona przeciwna bowiem powinna mieć możliwość odpowiedzi na twierdzenia i dowody na okoliczności związane z dochodzonym roszczeniem znane jej już przed Sądem I instancji.

Zarzucając braki w zakresie ustaleń faktycznych, opartych wyłącznie na twierdzeniach zawartych w pozwie, skarżący pominał, że zgodnie z art. 230 k.p.c. Sąd uznając je za przyznane miał na uwadze wynik całej rozprawy.

Z ustaleń faktycznych, dokonanych w oparciu o wynik postępowania dowodowego, brak jest podstaw do uznania, że powód poza okolicznościami istnienia wymagalnej kwoty roszczenia głównego oraz opóźnienia istniejącego w jej zapłacie na dzień wniesienia pozwu, poprzez przyznanie strony przeciwnej, wykazał także te okoliczności faktyczne, z których wynikają twierdzenia o istnieniu roszczenia o zapłatę skapitalizowanych odsetek.

Z dowodów, jak i twierdzeń powoda wskazanych w pozwie, nie wynikają okoliczności dotyczące kwoty od jakiej naliczone były skapitalizowane w pozwie odsetki umowne, a od jakiej odsetki w wysokości umownej i karnej, czy też daty od jakich każde z nich były wymagalne. Uzupełnienie tych twierdzeń i przytaczanie brakujących faktów, jak i wskazywanie dowodów je uzasadniających, nie może być dokonywane przez stronę dopiero w drodze podnoszenia zarzutów apelacyjnych.

Skoro powód uprzednio nie dowiódł okoliczności uzasadniających naliczenie przez niego, jak i przez cedenta, skapitalizowanych odsetek karnych w wysokości 6 423,59 zł oraz podstaw do dochodzonej kwoty 252,24 zł z tytułu innych kosztów, lub innego rodzaju opłat, zaskarżony wyrok w tej części, oddalający powództwo znajduje uzasadnienie w zastosowanej podstawie prawa materialnego art. 6 k.c. w zw. z art. 509 §2 k.c. oraz art. 481 §1-3 k.c.

W zakresie prawa procesowego podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 385 k.p.c., który pozwala sądowi oddalić apelację jeżeli jest bezzasadna, art. 98 i art. 108 §1 k.p.c. nakazujący rozstrzygnąć o kosztach postępowania zarówno

w pierwszej, jak i drugiej instancji i art. 505¹⁰ k.p.c., który nakazuje sądowi rozpoznać apelację w składzie jednego sędziego. Zgodnie zaś z art. 505¹³ §2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.